Td 022_05

Μαρ’ Θοδώρα μ’ Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
μαρ’ Θοδώρα μ’ Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
το πολύ το κοκκινάδι
το ’φτιασες και δεν το βάζεις
το πολύ το κοκκινάδι
το ’φτιασες και δεν το βάζεις
το ’φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
το ’φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες[1]
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ’ τέλιλι
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ’ τέλιλι
τέλιλι μάτια μ’ τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή
τέλιλι μάτια μ’ τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή
γω θα πάρω τον τερζή
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
γω θα πάρω τον τερζή
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί [κλάβενγκα?]
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί [κλάβενγκα?].

[1] τερζάδες: από το τούρκικο terzi = ράφτης

Μαρ’ Θοδώρα μ’ Θοδωρίτσα
δε σου λέγω εγώ σένα
το πολύ το κοκκινάδι
το ’φτιασες και δεν το βάζεις
και πηγαίνεις στα οντάδια
και σε βλέπουν οι τερζάδες
και τσακίζουν τα βελόνια
και οι Τούρκοι τα μαχαίρια
τέλιλι μάτια μ’ τέλιλι
γω θα πάρω τον τερζή
που ’ναι τα σπίτια μας καρσί
καρσί καρσί [κλάβενγκα?].